

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
ВОЛНОВАСЬКИЙ РАЙОННИЙ ВІДДІЛ ПОЛІЦІЇ
вул. Мандрика 7а, м. Покровськ, 85302, volnovvp@dn.police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Покровськ

«30» листопада 2023 року

Дізнавач СД Волноваського РВП ГУНП в Донецькій області майор поліції Трепалін Дмитро Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12023053630000001 від 15.06.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Подлещука Артема Олександровича, 28.05.1993 року народження, уроженця м. Волноваха Донецької області, громадянин України, раніше не судимий, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Волноваха вулиця Філіпських, буд. 32 -

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність

влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між

Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Зокрема Верховна Рада України у заяві «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» затвердженій Постановою Верховної Ради України від 21 квітня 2015 року № 337-VIII, констатувала, що наслідком збройної агресії Російської Федерації проти України, яка розпочалась 20.02.2014, стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя - невід'ємної складової державної території України, воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганській областях. Також згідно тексту вказаної заяви встановлено, що друга фаза збройної агресії Російської Федерації проти України розпочалась у квітні 2014 року, коли контрольовані, керовані і фінансовані спецслужбами Російської Федерації озброєні бандитські формування проголосили створення "Донецької народної республіки" (7 квітня 2014 року).

Протягом травня 2014 року самозвані лідери "ДНР" та "ЛНР" у неконституційний спосіб провели фіктивні референдуми про відокремлення цих нелегітимних утворень від України та захопили адміністративні будівлі у багатьох населених пунктах Донецької та Луганської областей, які використовували для своєї незаконної діяльності.

При цьому, представники підконтрольних Російській Федерації незаконних самопроголошених утворень на тимчасово окупованих частинах території України, з метою створення образу законності окупації частини території Донецької області та утвердження вказаної окупації, надання образу легітимності своїй владі, узурпували виконання владних функцій держави.

В результаті чого згідно Постанови Верховної Ради України від 27 січня 2015 року № 129-VIII, Російську Федерацію визнано державою-агресором.

Відповідно Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та

співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом президента Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року введено воєнний стан на всій території України строком на 30 діб, який неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація Російської Федерації – сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України – це

частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

У результаті ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, з 10 березня 2022 року, згідно розділу II Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією території України, затвердженого Наказом міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22 грудня 2022 року, збройними формуваннями РФ окуповане місто Волноваха Волноваського району Донецької області, з встановленням контролю над життєдіяльністю вказаного населеного пункту.

З метою створення окупаційних органів влади, за вказівки невстановлених представників РФ, у районних центрах та містах на території Донецької області, де органи влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, створюються не передбачені законодавством України так звані «державні адміністрації». З метою надання вигляду законності діяльності вказаним структурним підрозділам, керівниками «ДНР» прийнято ряд документів із ознаками нормативності, проте які є нікчемними відповідно до законодавства України, зокрема:

- Конституцією «ДНР» від 14 травня 2014 року, у ст. 54 якої вказано, що адміністративно-територіальними одиницями «ДНР» є райони та міста республіканського значення;

- Указом «Голови ДНР «Про прийняття тимчасового (типового) положення про місцеві адміністрації Донецької народної республіки» № 13 від 19 січня 2015 року, відповідно до якого, з метою «нормального функціонування та життєдіяльності підприємств та організацій, розташованих на звільненій території», тобто території, яка перебуває під контролем учасників терористичної організації «ДНР».

На підставі вказаних документів, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших нормативно-правових актів, на території міста Волноваха Донецької області, яка є невід'ємною складовою частиною території України, так званим указом ватажка терористичної організації «ДНР» «Про адміністрацію Волноваського району» № 277 від 09 червня 2022 року незаконно створено місцеву адміністрацію «ДНР» – адміністрацію Волноваського району.

Згідно до «Указа Главы Донецкой народной республики» «О принятии временного (типового) положения о местных администрациях донецкой народной республики» № «13» від 19.01.2015 п. 2.7 в местной администрации в установленном порядке могут

образовываться структурные подразделения (департаменты, управления, отделы, секторы, комитеты, службы)..., п. 3.1.3 создание условий для развития личности, повышения культуры общества, охраны здоровья, приоритетное развитие социально-культурной сферы, всесторонняя социальная защита жителей, з липня 2022 року була створена у тимчасово окупованому м. Волноваха незаконна установа «адміністрація Волновахського району ДНР» з ЄРДПОУ 1229300132962, розташована за адресою: Донецька область Волноваський район м. Волноваха, вул. Героїв 51 ОМБр 1.

З огляду на складну військово-політичну ситуацію навколо м. Волноваха Донецької області та триваючу тимчасову окупацію населених пунктів Волноваського району Донецької області, зокрема в м. Волноваха, у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату але не пізніше 02.08.2022, у громадянина України Подлещука Артема Олександровича, 28.05.1993 року народження, виник кримінально-протиправний умисел, спрямований на добровільне зайняття громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

З метою реалізації вищевказаного кримінально-протиправного умислу, громадянин України – Полещук А.О. перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату але не пізніше 02.08.2022, добровільно зайняв посаду не пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, а саме: «юриста юридического отдела администрации Волновахского района», а в подальшому виконував обов'язки начальника у вищевказаному «відділі», в результаті чого приступив до виконання покладених на нього представниками окупаційної адміністрації Російської Федерації обов'язків зокрема: розробляє та бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до компетенції органу виконавчої влади; перевіряє відповідність законодавству проектів наказів та інших актів, що подаються на підпис керівника органу виконавчої влади, погоджує (візує) їх за наявності віз керівників заінтересованих структурних підрозділів; проводить юридичну експертизу проектів нормативно-правових актів, підготовлених структурними підрозділами органу виконавчої влади, за результатами якої готує висновки за формою, погоджує (візує) їх за наявності віз керівників заінтересованих структурних підрозділів; надає правові консультації з питань, що належать до компетенції органу виконавчої влади, а також за дорученням його керівника розглядає звернення громадян.

Отже, громадянин України Подлещук А.О., у невстановлений досудовим розслідуванням час та дату але не пізніше 02.08.2022, добровільно зайняв посаду не пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади,

створених на тимчасово окупованій території, а саме «юриста юридического отдела администрации Волноваского района», а в подальшому виконував обов'язки начальника у вищевказаному «відділі», в результаті чого приступив до виконання покладених на нього представниками окупаційної адміністрації Російської Федерації обов'язків зокрема в «юридическом отделе администрации Волноваского района» створеному на тимчасово окупованій території, за адресою: Донецька область Волноваський район м. Волноваха, вул. Героїв 51 ОМБр 1.

Таким чином, Подлещук А.О. обґрунтовано підозрюється у вчиненні колабораційної діяльності, а саме добровільному зайнятті громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111-1 КК України.

Дізнавач СД Волноваського РВП
ГУНП в Донецькій області
майор поліції

Дмитро ТРЕПАЛІН

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор Волноваської
окружної прокуратури

Костянтин ТЕМЕРТЕЙ

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «___» _____ 2023 року о «___» годин «___» хвилин.

Підозрюваний _____

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

**Дізнавач СД Волноваського РВП
ГУНП в Донецькій області**

Дмитро ТРЕПАЛІН